

”مینی بچی - تمہیں اس پتہ دنیا سین اپنا ہڈی یوگ نکال

بیحد کا سیاسی بننا ہے، سیاسی معنی پوری پوٹر اور پکی یوگی“

پرشن :- کوئسی اوستا آتی ہیں مایا کی طوفان سماپت ہو جاتی ہے؟

اثر :- جب میرا پتی، میرا بچا.... اس میری میری سین ہڈی یوگ ٹوٹ جائیگا۔ میرا تو ایک شو بابا دوسرا نہ کوئی، یہ ہڈی ۾ پکا ہونگا۔ ایک باپ سین ہیں ہڈی یوگ لگا ہونگا تب مایا کی طوفان سماپت ہو جائیگی۔

گیت ۱ - کون آیا میری من کی دواہی....

اوم شانتی . پگوانو واچہ یہ تو بچی سمجھ گئی ہے کہ آتمائون کا باپ، اسی کھا جاتا ہے پر م پتا پر م آتما۔ باپ خد سمجھاتی ہے میرا کوئی آکار ۾ بڑا روپ نہیں ہے۔ جیسی آتما کی لیٹی کھتی ہے استار ہے، پرکٹی کی بیچ ۾ رہتی ہے۔ وئیسی مئن پی پر م آتما ہون، اُسکی مہما بڑی ہے۔ گیان ساگر ہے۔ باقی اتنا بڑا چتر جیسی نہیں ہے۔ اتنا بڑا ہوتا تو اس شریر ۾ گھس نہیں سکتا۔ یہ تو شولنگ کی پوجا کرتی ہے تو بڑا بناتی ہے۔ اَنگونی سدرش کھتی ہے۔ آتما معنی آتما صرف اُنکو پر م کھتی ہے۔ جو پر مدام ۾ رہتی ہے۔ تہ جانتی ہو اس سمیہ ہے دیول ور لد، آسری سمپر دایہ۔ سٹیگ ۾ اس پارت پر دیوتاؤں کا راجہ تھا، اب تو آسری راجہ ہے۔ سٹیگ ۾ اس پارت پر دیوتاؤں کا راجہ تھا، اب تو آسری راجہ ہے۔ دیکو کیا کیا کا جاتی ہے! ماس مدرا یہ راکشی آہار ہے، اس بات کو پی نہیں سمجھتی ہے۔ اسکول ۾ پی کوئی کی اچی خیالات کوئی کی رجوگٹی، کوئی کی تموگٹی ہوتی ہے۔ جو دوسروں کو سمجھاء نہیں سکتی اُنکو ہڈو کھینگی۔ برہماکمار کمار یوں ۾ پی نمبروار مہارٹی، گھوڑی سوار، پیادی بہت ہے جو اچی ریت سمجھاء نہیں سکتی ہے۔ گیان پورا نہ ہونی کارٹ دس سروس کرتی ہے۔ جتنا جسپر گیان ہے، اتنا سمجھائیگی۔ نمبروار تو ہے۔ کھان پو لین پی کرتی ہے۔ بچوں کو نشا ہونا چاہیگی کہ ہر تو دیوتا بن رہی ہے۔ باپ خد کھتی ہے مئن پنتون کی دنیا ۾ آتا ہوں۔ سٹیگ ۾ یہی نارائٹ تھا اب قر انکی تن ۾ آیا ہوں، اُنکو ہیں نر سین نارائٹ بناتا ہوں۔ نمبرون پوجیہ پی یہ تھا، اب نمبرون پوجاری پی یہ بنا ہے۔ قر انکا ہیں آلراٹونڈ پارت ہے۔ یہ میرا مقرر تن ہے۔ یہ چینج نہیں ہو سکتا۔ اُسی نہیں اب دوسری کو چانس دُون۔ یہ ڈراما بنا بنایا ہے۔ اسپر چینج نہیں ہو سکتی۔ بابا کھتی ہے مئن آتا ہوں پنتون کی دنیا ۾، پرنتو کوئی کو پتہ کھو تو بگڑ پرینگی۔ پرنتو جب پگوانو واچہ ہے کہ سپ آسری سمپر دایہ ہے تو ماننا پرینگا۔ پگوان معنی پگوان نراکار، نہ برہما، نہ وشنو، نہ شنکر، نہ کرشن.... کھتی ہے مئن پر ماتما پی تمہاری جیسا ہوں۔ پگوانو واچہ مئن تمکو راج یوگ سکائی آیا ہوں۔ یوگ کی کتنی مہما ہے۔ بہت یوگ آشرم کُلی ہے۔ اسپر ہٹ یوگ آد سکلاتی ہے۔ پرنتو تہ یوگ بل سین ساری وشو کو سورگ بناتی ہو۔ وشو کو پر یورتن کرتی ہو۔ ساری دنیا تو یوگ ۾ نہیں رہتی، یوگ کی کتنی مہما ہے، جس سین خاص پارت سورگ بنتا ہے۔ پرنتو کوئی کو پتا نہیں تو

اِسڪو سورڳ کس نين بنايا هئ؟ ضرور ائسا ڪوئي سورڳ بنائي والا هونگا. باپ ڪهڙي هئ مٿن هين آڪر ديوتا بنني ڪا ڪرم سڪلاتا هون. يهه تو بڙا سهج هئ. وهه بهت يگيه ڪرتي هئ. يهان ڪوئي تهر يگيه هون ڪرتي هو ڪيا؟ ڏوڀ پي خوشبوءِ ڪي ليئي جلاتي. باقي يهان ڪرم ڪانڊ ڪي ڪوئي بات نهين. تو باپ اپنا پريچيه ڏيتي هئ. ڪ مٿن آتما هون جئسي تهر هو. پرنٽو مٿن پُتر جنر نهين ليتا هون، جنر ليتا هون پرنٽو مرڻ ۾ نهين آتا، ميري جينتي مناتي هئ. مٿن اس تن ۾ پڙهائي ڪي ليئي آتا جاتا رهتا هون تو اِسڪو مرتيو نهين ڪهينگي. مٿن آتا هون ديوتا بنائي. آب جو آڪر پڙهينگي، پڙهينگي پي وهي جنهنون نين ڪلپ پهلي پڙها هونگا. بهت ڪال سين پچري هوئي وهي سڪيلڌي بچي هئ دوسري ٿوريئي 84 جنمون ۾ آتي هئ، هر هين سارا 84 ڪا چڪر لڳائي هئ منش تو بهت جنر ليني سين تنگ هوتي هئ تمڪو ڪهينگي هر 84 ڪي چڪر ۾ نهين آني چاهتي هئ. پرنٽو هر ڪتني پهلوون هئ جو اوڙ هين خوش هوتي هئ. هر اس 84 ڪي چڪر ڪو ياد ڪرتي ڪرتي چڪرورتي راجا بن جاتي هئ. انهنون ڪي جهنڊي ۾ پي چڪر هئ. ڦر انهنون نين چرخا بناء ڏيئا هئ. انڪي سامني تمهارا ڪوٽ آف آرمس نڪ هئ. اوڀر ۾ شو بابا نيچي ترمورتي اوڙ چڪر بلڪل نڪ لڳا هئ. يهه تمهارا شو ڪا جهنڊا بلڪل نڪ هئ.

تمڪو سمجهايا هئ سنڀاس دو پرڪار ڪا هئ. ايڪ هئ نورتي مارگ ڪا سنڀاس جو جهنگل ۾ چلي جاتي هئ، وهه هئ هاف سنڀاس. تمهارا هئ فل سنڀاس. ڪسڪا؟ ساري آسري دنيا ڪا سنڀاس ڪرتي هو. ميراپتي، ميرابچا، ميرا گرو.... ان سڀ ميري ميري سين ٻڌي يوگ ٿوڙتي هو. ميرا تو ايڪ شو بابا دوسرا نه ڪوئي. جب تڪ يهه اوستا نهين آئينگي تب تڪ طوفان آتي رهينگي. جهوڪي کاتي رهينگي. باپ ساري آسري دنيا ڪا سنڀاس ڪراتي هئ ڪيونڪ يهه سڀ پسر هونا هئ. وهه ائسي نهين ڪهتي سڀ پسر هونا هئ. تهر رهي سنڀنديون ڪي بيچ ۾ هو پرنٽو انڪو ديڪتي، ٻڌي وهان لڳي هوئي هئ. ميرا ڪچ هئ نهين. تو ڪام ڪروڌ ڪس سين هونگا! يهه يڪتي بهت اچي هئ. پرنٽو جب ٻڌي ۾ بڻي. اُسڪو راج يوگ ڪها جاتا هئ. تهر يوگ لڳائي هو راجائي ليتي هو. وهه هئ هٿ يوگ. يهه گهيه پائنٽس هئ. يوگي تو دنيا ۾ بهت هئ. پرنٽو بابا ڪهتي هئ ايڪ ڪا پي ميري سين يوگ نهين هئ. ميري بدلي ميري نواس آستان برهر تتو سين يوگ هئ. جئسي پارتواسي اپني نواس آستان هندستان ڪو اپنا ڌرم سمجهه بڻي هئ. وئسي وهه پي اپني ڪو برهر ڪا بچا سمجهتي هئ. بچي پي نهين ڪهتي. بچا ڪهين تو ڦر ورثا چاهيئي. وهه تو ڪهتي ڪ تتو ۾ لين هونگي. بابا ڪو تو انيو هئ. بهت سنڀاسيون، گروئون سين انيو ڪيئا. ارڄن ڪو پي ڊڪاتي هئ بهت گرو ٿي. تهر سڀ ارڄن هو. اس سميه ساري دنيا پر راوڻ ڪا راجيه هئ، ساري دنيا لنڪا هئ. ايڪ سيلان ڪا ٻيٽ لنڪا نهين. وهه حد ڪي لنڪا هئ. پرنٽو بيحد ڪي لنڪا تو ساري دنيا هئ. آب ساري دنيا پر راوڻ ڪا راجيه هئ. رام ڪي راجيه ۾ اتني منش نهين ٿي. جب رام راجيه هئ تو راوڻ راجيه نهين. ڪهان چلا جاتا هئ؟ نيچي پاتال ۾ چلا جاتا هئ. ڦر راوڻ راجيه آتا هئ تو رام راجيه نيچي چلا جاتا هئ. يهه ڊراما هئ نان. جب چڪر ڦرتا هئ تب ستيگ اوڀر آ جاتا هئ. دواپر، ڪلهيگ نيچي چلا جائينگا تو ستيگ تريتا نيچي سين اوڀر آ جائينگا. هئ چڪر ڪي بات، انهنون نين ائسي لڪ ڏيئا هئ. باقي ڪوئي ساگر ۾ نهين چلا جاتا هئ وا ساگر سين نڪل نهين آتا هئ.

باپ سمجهاتي هئ يهه بڙي گهيه سمجهتي ڪي باتين هئ. اسر پوترتا هئ فرست اوڙ يوگ

پڪا چاهيئي. اسڪو ڪها جاتا هئ ڪمپليٽ سنڀاس. اس دنيا سين ٻڌي يوگ خلاص. يهه باتين تمهاري ۾ پي ڪوئي سمجهتي هونگي. سڀ سمجهي تو گيان گنگا بن جائي. چوڻي ندي بني، ڪئنالس بني. اڃا ٽپڪا بن گهر ۾ سنائي تو پي سمجهي ڪ ڪچ سمجها هئ. پرنٽو گهر ۾ پي نهين بتاء سگهي. باپ ڪهتي هئ ڪ ڪئسا پي غريب هو پرنٽو گهر ۾ گيتا پانڌالا ڪول سگهي هئ. ڀل ايڪ هيٺ ڪمرا هو اسر کاتي پيتي سوتي هو. اڃا ڪام اُتار صفائي ڪر ڦر يهه ڪلاس لڳائو. تين پٽر پرتوي ۾ اتني بڙي هاسپيٽل ڪول سگهي هو. شاهوڪار ڪي باتين چورو. باپ تو غريب نواز هئ نان. شاهوڪار تو بولتي ڪ همين تو يهان هيٺ سور ٻ هئ. تو بابا ڪهتي هئ اڃا تهر اپني سور ٻ ۾ هيٺ خوش رهو. مٿن تمڪو ڪيون دُون. دان پي غريب ڪو ديئا جاتا هئ. بڙا آدمي تو يهان زمين ۾ بئنني سين چمڪينگي. تو بابا ڪهتي هئ ڪ ڀل اپني محلون ۾ رهو. ميري پاس تو غريب آئي جو اچي طرح پڙهي. اگر دوسري ڪو نهين سناء سگهي تو چوڻا تلاء پي نهين نهرِي. تمڪو تو بڙي ندي بننا هئ. ماما بابا ڪو فالو ڪرنا هئ. پرنٽو گهر ۾ پي نهين سناء سگهي تو چالو پاڻي ڪي طرح پي نهين نهرِي. بابا ڪو تو مزا آئينا گيان گنگائون ڪي سامني. ڪئين بابا ڪي سنمڪ سُنڌي هئ تو خوش هوتي هئ. پرنٽو يهان سين اوڻي سيڙهي نيچي اُتري تو نشا پي اُترتا جاتا هئ. ڦر گهر پهونچي تو ڦر وهي جهرمئي جهنگمئي (پرچنتن) چالو. بابا تو چلن سين سمجهه جاتي هئ. آتي هئ ملني. ڪهتي هئ ميرا پتي، ميرا بچا هئ. اڙي تمڪو پتي ڪهان سين آيا؟ آتي هو سور ٻ ۾ چلني ڦر پي ميري ميري ۾ ڦسي هو. اڃا اتنا ڊوز ڪافي هئ. دينا اتنا چاهيئي جتنا هضم ڪر سگهي. بابا نين نٽشيل بتايا هئ. يوگ سين تهر سور ٻ ڪي استاپنا ڪر رهي هو. باقي بادشاهي ڪي ليئي ناليچ چاهيئي. دو سبجيڪٽ هئ. بابا پي يوگ ۾ رهي ڪا پرشارت ڪرتي هئ تب ڪهتي نان - نه وِسرُو نه ياد رهو. اڃا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات - پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گُڊمارنگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

(1) اس پُراڻي دنيا ڪا ڪمپليٽ سنڀاس ڪرنا هئ. پوئترتا اوڙ يوگ ڪي سبجيڪٽ ۾ فرست نمبر ليئا هئ.

(2) گيان گنگا بن پنتون ڪو پاؤن بناني ڪي شيوا ڪرني هئ. ماما بابا ڪو فالو ڪر بڙي ندي بنو.

وردان - سميه ڪي گيان ڪو سمرتي ۾ رک سڀ پرشنون ڪو سماپت ڪرني والي

سودرشن چڪرڌاري پو

جو سودرشن چڪرڌاري بچي سو ڪا درشن ڪر ليتي هئ اُنهيٺ سرشتي چڪر ڪا درشن سُنڌه هو جاتا هئ. ڊراما ڪي راز ڪو جانني والي سدا خوشي ۾ رهي هئ، ڪي ڪيون، ڪيا ڪا پرشن نهين اوڻ سگهتا ڊراما ۾ سِير پي ڪلياڻڪاري هئ اوڙ سميه پي ڪلياڻڪاري هئ. جو سو ڪو ديڪتي، سودرشن چڪرڌاري بنتي وهه سهج هيٺ آگي بيڌتي رهي هئ.

سلوگن - اُنڪ آتمائون ڪي سچي شيوا ڪرني هئ تو هپ چنٽڪ بنو.

ماتيشوري جي ڪي انمول مهاواڪيه

(1) ايشور سرووياپي نهين هئ انڪي ليئي انيڪ ثابتي (ثبوت)

آب يه جو شرومڻي گيتا ۾ پڳوانواچ هئ بچي، جهان جيت هئ وهان مئن هون، يه پي پرماتما ڪي مهاواڪيه هئ. پهاڙون ۾ جو هماليه پهاڙ هئ اُس ۾ مئن هون اُور سانپون ۾ ڪالي ناگ مئن هون اِس ليئي پربت ۾ اونچا پربت ڪٽلاش پربت ڊکاتي هئ اُور سانپون ۾ ڪالي ناگ، تو اِس سين سڌ هئ ڪ پرماتما اُگر سرو سانپون ۾ ڪيول ڪالي ناگ ۾ هئ، تو سرو سانپون ۾ انڪا واس نهين هوئا نان. اُگر پرماتما اونچي تي اونچي پهاڙ ۾ هئ گويا نيچي پهاڙون ۾ نهين هئ اُور ڦر ڪهتي هئ جهان جيت وهان ميرا جنم، گويا هار ۾ نهين هون. آب يه باتين سڌ ڪرتي هئ ڪ پرماتما سرووياپي نهين هئ. ايڪ طرف اُسي پي ڪهتي هئ اُور دوسري طرف اُسي پي ڪهتي هئ پرماتما انيڪ نام روپ ۾ آتي هئ، جئسي پرماتما ڪو 24 اوتارون ۾ ڊکيا هئ، ڪهتي هئ ڪچ مچ آد سڀ روپ پرماتما ڪي هئ. آب يه هئ انهن ڪا مٿيا بيان، اُسي هين پرماتما ڪو سروتر سمجهه بئني هئ جب ڪ اِس سميه ڪلهيگ ۾ سروتر مايا هين وياپڪ هئ تو ڦر پرماتما وياپڪ ڪئسي نهرا؟ گيتا ۾ پي ڪهتي هئ ڪ مئن ڦر مايا ۾ وياپڪ نهين هون، اِس سين سڌ هئ ڪ پرماتما سروتر نهين هئ.

(2) نراڪاري دنيا آرقات آتمائون ڪي رهنِي ڪا آستان

آب يه تو هر ڄاڻتي هئ ڪ جب هر نراڪاري دنيا ڪهتي هئ تو نراڪار ڪا آرٿ يه نهين ڪ انڪا ڪوئي آڪار نهين هئ، جئسي هر نراڪاري دنيا ڪهتي هئ تو اِسکا مطلب هئ ضرور ڪوئي دنيا هئ، پرنٽو اُسکا اِستول سرشتي موافق آڪار نهين هئ، اُسي پرماتما نراڪار هئ ليڪن انڪا اپنا سوڪيم روپ اوشيه هئ. تو هر آتما اُور پرماتما ڪا ڌام نراڪاري دنيا هئ. جب هر دنيا اڪير ڪهتي هئ، تو اِس سين سڌ هئ وو دنيا هئ اُور وهان رهنِي هئ تپي تو دنيا نام پرا، آب دنياوي لوگ تو سمجهتي هئ پرماتما ڪا روپ پي اڪنڊ جيوٽ تتو هئ، وو هوئا پرماتما ڪي رهنِي ڪا نڪاڻا، جسڪو رٿايرڊ هوم ڪهتي هئ. تو هر پرماتما ڪي گهر ڪو پرماتما نهين ڪه سڪتي هئ. آب دوسري هئ آڪاري دنيا، جهان برهما وشنو شڪر ديوتائين آڪاري روپ ۾ رهنِي هئ اُور يه هئ ساڪاري دنيا، جنڪي دو پاگ هئ. ايڪ هئ نروڪاري سورب ڪي دنيا جهان آڌا ڪلپ سروڊا سڪ هئ، پوئرتا اُور شانتي هئ. دوسري هئ وڪاري ڪلهيگي ڏک اُور اُشانتِي ڪي دنيا. آب وو دو دنيائين ڪيون ڪهتي هئ؟ ڪيونڪ يه جو منش ڪهتي هئ سورب اُور نرڪ دونو پرماتما ڪي رچي هوئي دنيا هئ، اِس پر پرماتما ڪي مهاواڪيه هئ بچي، مئن نين ڪوئي ڏک ڪي دنيا نهين رچي جو مئن نين دنيا رچي هئ وو سڪ ڪي رچي هئ. آب يه جو ڏک اُور اُشانتِي ڪي دنيا هئ وو منش آتمائين اپني آپڪو اُور مجهه پرماتما ڪو پوئلني ڪي ڪارڻ يه حساب ڪتاب پوڳ رهي هئ. باقي اُسي نهين جس سميه سڪ اُور پُچ ڪي دنيا هئ وهان ڪوئي سرشتي نهين چلتي. هان، اوشيه جب هر ڪهتي هئ ڪ وهان ديوتائون ڪا نواس آستان ٿا، تو وهان سڀ پرورتي چلتي ٿي پرنٽو اِتنا ضرور ٿا وهان وڪاري پندائش نهين ٿي، جس ڪارڻ اِتنا ڪرم ٻنڌن نهين ٿا. اُس دنيا ڪو ڪرم ٻنڌن رهِت سورب ڪي دنيا ڪهتي هئ. تو ايڪ هئ نراڪاري دنيا، دوسري هئ آڪاري دنيا، تيسري هئ ساڪاري دنيا. اچا، اوم شانتي.